

Argument-

Pornind chiar de la **mottou**:

“Psihologia medicală își propune să readucă în medicină, omul ca persoană”, aparținând lui George Ionescu (1973), cartea dorește să suscite interesul cuvenit, atât din partea medicului cât și a psihologului, realizând “țesătura” unei structuri comportamentale a celui asupra căruia se îndreaptă atenția celor doi,- **persoana bolnavă-pacientul.**

Așa cum o demonstrează și vasta literatură de specialitate, psihologia medicală reprezintă și astăzi, un domeniu sensibil în care, accentul e necesar a fi pus, pe relația psihologică a medicului cu pacientul/bolnavul, făcând în așa fel încât, durerea, suferința și în final boala, să-și găsească mediu de ameliorare sau/și vindecare.

Considerăm că în compartimentul “psihologie medicală” încă nu s-a spus și scris totul, fiecare oferind celor interesați noi aspecte ale triadei-medic-pacient-boală, și din acest punct de vedere, cartea de față surprinde într-o structură personală de abordare, noi perspective ale conceptului și evoluției în sine a disciplinei.

În acest context, cartea este adresată în primul rând **studenților mediciști** și se dorește a fi **un bun îndreptar de bună practică** stând la baza formării psiho-medicale necesară pentru practicarea cu succes a viitoarei profesii, cât și un mijloc de a pune întrebări și găsi răspunsuri din partea bunilor practicieni. De aceea, mottoul, reîntorcându-ne la filosofia lui, dăruiește omului locul ce i se cuvine într-un domeniu în care, valoarea umană are datoria să primeze, fiind singura la care ne putem raporta.

Structurată pe parcursul a 15 capitole, cartea are fluența și cadența tematicii pe care și-o propune, plecând

_____ Noi perspective în psihologia medicală _____
de la concept și ajungând la “foaia de jurnal” a medicului,
trecând printr-o evoluție constructivă a elementelor atât
teoretice cât și practice surprinse de-a lungul întregii
compartimentări a lecturii propuse.

Astfel, cartea abordează:

Cap.1.-Ce este psihologia medicală-definește conceptul
cât și legăturile sale interdisciplinare, pornind de la cele
menționate de Paul Popescu-Neveanu, că “psihologia
medicală își poate restrânge studiul, la domeniile
relațiilor interpersonale și ale grupurilor mici, având ca
obiect psihologia bolnavului și a relațiilor sale cu
ambianța, legăturile sale subiective cu personalul
medico-sanitar și cu familia sa.

Totodată, ea studiază și reacția psihică a bolnavului
față de agresiunea somatică și/sau psihică și mijloacele
psihice de tratament”.

Cap.2.-Boala și dimensiunea sa psihologică-surprinde
faptul că sănătatea este și trebuie să rămână o stare de
bine psihică, somatică și socială a individului, fapt care

determină existența unui echilibru între aceasta și boală, cea din urmă văzută ca având puterea de a dezorganiza armonia ce face ca ființa umană să fie creuzetul vieții, amplificând dorința de a trăi, fără ca nimic să poată face ca omul în neștiința sa, s-o tulbure.

Cap.3.-Normalitate și anormalitate din perspective psihologice-remarcă faptul că cele două au un punct comun și anume, capacitatea omului de a trăi în „armonie” și de a manifesta atitudini în dezacord, având în vedere și faptul că, actul prin care ”abaterea” de la “unghiul drept” este sau nu semnificativă în planul activității umane.

Cap.4.-Între evenimentul de viață și vulnerabilitate- aduce în atenția celui interesat, importanța stilului de viață ca amprentă psihologică a ființei umane cât și faptul că vulnerabilitatea devine efectul cauzei, fiind în cazul nostru și evenimentul de viață, ancorate într-un mediu ce “justifică” cauzalitatea celor menționate anterior.

Cap.5.-Implicare-adaptare-stres-revine în actualitate, fiind o consecință așa cum Iamandescu I.B.(2002) sublinia că ”Stresul în sine nu este nici bun, nici rău, doar consecințele sale asupra corpului și psihicului unui individ ne permit să evaluăm dacă efectul său global este pozitiv sau negativ”.

Cap.6.-Cunoașterea personalității umane își propune a parcurge un traseu al cogniției, pornind de la schițarea trăsăturilor de personalitate, la compartimentările tipologiei umane, punctând totodată conceptul structural al personalității normale cât și configurațiile tulburărilor inerente într-o asemenea complexă structură.

Cap.7.-Între durere și situația limită-reprezintă momentul în care, conștientizarea durerii ca preambul al suferinței, face trecerea spre o reacție atitudinală asupra morții cât și a situației limită în implicarea directă și personală, prin acceptare și refuz în cazul aplicării terapiei durerii.

Cap.8.-Structuri ale comunicării și relaționării între medic și pacient vs. pacient-medic-sintetizează efectul pe care, în actul medical propriu zis, cele două formează diada complementară celorlalte-medic-pacient/sănătate-boală, acumulând concepte, atitudini și comportamente, menite a decodifica manifestările, trăirile și sentimentele celor aflați în suferință. Respectul reciproc cât și responsabilitatea celor doi-medic-pacient vs. pacient-medic, aduc în prim plan în cele din urmă, calitatea și valoarea umană.

Cap.9.-Interrelația de vârstă între pacient și medic-pune accentul în primul rând pe ciclul vieții ca moment evolutiv cât și pe importanța cunoașterii din perspectiva cronologică a identității umane, pornind de la inocență și căutare, ajungând la maturitate prin stabilitate, senectutea fiind înțelepciunea ce face ca “apusul de soare să fie totuși, răsărit”.

Cap.10.-Rolul medicamentului în intervenția terapeutică-identifică importanța în sine a

_____ Noi perspective în psihologia medicală _____
medicamentului, a reacției psihologice la tratamentul
medicamentos cât și implicațiile de ordin bio-psiho-social
al efectului placebo.

Cap.11.-Elemente de psihotraumatologie-menționează
doar câteva momente ce ne introduc în cunoașterea
complexă a fenomenului , având în prim plan, trauma ca
realitate psihică.

Cap.12.-Elemente de psihoterapie-abundă în
prezentarea sau/și schițarea unor terapii psihologice,
dorite a fi parte componentă sau complementară a
tratamentului medicamentos, ca efect al implicațiilor și
relațiilor pozitive dintre medicină și psihologie.

Cap.13.-Intervenția psihologică în copingul bolnavilor
de lungă durată- demonstrează faptul că lupta între viață
și moarte, timp și adevăr, aduc spre lumină, repere noi în
evoluția înțelegerii, acceptării și împăcării cu suferința,
atunci când HIV/SIDA și cancerul sunt înscrise în rubrica
bolii. Nimic nu poate fi mai trainică în dorința de a
învinge și a trăi, decât ceea ce simte o fetiță de 7 ani.

-, „Când voi fi mare, îmi doresc să mă fac ...bunică”.

Cap.14.-Momentul psihologic al comportamentului adictiv-analizează elementele caracteristice adicției, abordând din perspective atitudinale atât alcoolismul cât și drogul, cel din urmă fiind considerat la început ca drumul dintre curiozitate și dependență. Interesant este faptul că “Dacă pe un individ îl tratezi așa cum este el, acesta va rămâne așa cum este; dacă va fi tratat așa cum ai dori să fie sau ar putea fi, el va deveni cel dorit sau cel care ar putea fi” remarca cu înțelepciune, Goethe.

Cap.15.-“Foaia de ...jurnal” a medicului practician-dă libertatea celui ce parcurge conținutul cărții și se implică în evoluția și valoarea ei, de a veni cu propria trăire, dar și observație și experiență, în întâmpinarea cunoașterii și autocunoașterii sale, a evaluării și autoevaluării actului medical în sine, neuitând nici o clipă că, harul alinării și vindecării celui suferind, Dumnezeu nu-l dăruiește orișicui.

Pe lângă tratarea personalizată a fiecărui capitol în parte, care cuprinde și nota de originalitate prin acele **cuvinte cheie** ce semnifică atenționarea asupra celor ce urmează a fi receptate și **post scriptum** ce are valoarea unui moment de reflecție care aduce în atenția cititorului, fie specialist sau nu, a esenței, ce surprinsă într-un gând sau remarcă, definește implicarea directă a celui aflat în cauză, dând girul valorii.

Sub aceste auspicii și perspective, am considerat de cuvință a da credibilitate într-un moment de căutare și redefinire a ființei umane în contextualitatea dezvoltării sale, dictonului “Mens sana in corpore sano”.

Șef de lucrări-lector univ.dr.
psih. Maria Dorina Pașca